

В авіакатастрофі в Ірані загинула уродженка Волині

с. 3 >>>

Четвер 9 січня 2020 року
№2 (16 592) Ціна 6 грн

Газета

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Божа іскра

«Нема такої посади, на якій би я зрадив пісні...»

На сцені Андрій Мигуля окрилено-щасливий, неначе птах у польоті.

Фото з особистого архіву Андрія МИГУЛІ.

Директор Ковельської школи мистецтв Андрій Мигуля певний період працював начальником управління культури, заступником голови райдержадміністрації, але ніколи не сидів під час урочистостей у «начальницькому» ряду в залі, завжди перебував серед артистів за кулісами, на сцені. Три роки тому талановитий співак і менеджер очолив колектив закладу, з яким поріднився ще у дитинстві

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

«МНОГІ ЛІТА» ДЛЯ ТАТА Й МАМИ

Сильний і ніжний голос Андрія Мигулі однаково щиро полонить серця і в столиці, і в сільських клубах, і у храмі. Та, як зізнається наш співрозмовник, найкраще йому співається в батьківському домі, що в селі Колодниця на Ковельщині.

— На сцену я вперше вийшов у 6 років разом із мамою у складі фольклорного колективу. Тато чудово грав на акордеоні, привезеному з Німеччини, де служив в армії. І для мене, малого, найбільшою

« На сцену я вперше вийшов у 6 років разом із мамою у складі фольклорного колективу. »

радістю було випробувати цей інструмент. Ну а тепер найщасливіші емоції переполюють душу, коли співаємо за святковим столом усією великою родиною. Як нещодавно, на мамин день народження, коли я, обидва брати, сестричка зібралися зі своїми сім'ями, — каже Андрій Дмитрович.

Закінчення на с. 12 >>>

■ Ніхто, крім тебе

«Саша, Злата і Христина — ось наше багатство!»

Фото із домашнього архіву родини ЦЮРИКІВ.

2019-й, з яким ми попрощалися, для Альони і Сергія Цюриків, котрі проживають у Камені-Каширському, — особливий. Адже це рік і їхнього одруження, і народження доньок-трійнят (на фото). До речі, торік на Волині це єдиний такий щедрий «урожай»

с. 8-9 >>>

Вітаємо!

10 січня сім'я Михайлюків святкує 60-річний ювілей рідного тата, дорогого чоловіка та люблячого дідуса

Григорія Олексійовича МИХАЙЛЮКА,

жителя селища Любешів. Від щирого серця вітаємо зі святом. Хай милосердний Господь дарує прихильність, оберігає та захищає повсякчас за ту щедрість, широту душі, велике і добре серце.

Тобі сьогодні, рідний, 60!
Із вдячністю ми хочемо вітати

Тебе за мудрість батьківських

порад,

За вміння всім завжди допомагати.

За приклад чоловіка й сім'янина

І за могутні руки золоті!

Нехай Господь пошле благословення,

Здоров'я й сил дарують всі святі!

З безмежною вдячністю дружина Софія, дочки Іванна та Катерина, зяті Володимир та Ігор, онучки Анастасія і Катерина.

РЕКЛАМА

Якісні zws.com.ua

ВІКНА ВОРОТА

Надійні ДВЕРІ

При замовленні вікон москітна сітка в подарунок* з 01.01 по 31.01.2019р

Ролети Маркізи Автоматика

Центр якісних технологій

ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Не дайте поганому зору забрати мрію!

15.01 → Любомль
16.01 → Стара Виживка
17.01 → Горохів

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ АНАТОЛІЯ СОВВИ

Заслужений лікар України
Анатолій Совва

Прийом за попереднім записом:
0 800 331 331
дзвінки з усіх операторів безкоштовні
м. Луцьк, проспект Волі, 52

Яку надалі зиму прогнозує народний СІНОПТИК?

Передбачення Володимира Деркача

читайте на с. 16 >>>

Фото pinterest.com.

Доброго дня вам, люди!

Запросіть синичок на корпоратив

З дитинства тішуся цими веселими пташечками, які, зачувши холоди, прилітають до людських оселей, зазираючи у вікно, натякають на пригощання

Лариса ЗАНЮК

Пригадую, тато вивішував їм сало на шнурочку, бо пернатим важко знайти поживу взимку, тож надіються на людину. Вони нам віддячать навесні, поїдаючи комах-шкідників. А поки що і в них «пташиний корпоратив», як жартома назвав свою світліну Микола Вареник. Він зазнімкував, як мобільний синичий оператор у годівничці скликає своїм цвіньканням посестер із цілої округи, а за кілька хвилин біля пригощання збирається ціла зграя пташок і з апетитом налітає на сало, нанизане на мотузку. За якусь мить від улюбленого національного продукту залишиться тільки шнурочок. Але синички не забудуть добра, яке люди зробили для них. Коли минуться холоди, вони все одно прилітатимуть до вас, щоб заспівати пісню подяки. Про це поетично

Фото Миколи ВАРЕНИКА.

Звістка про свіже сало розноситься миттєво.

пише Дмитро Павличко:
*«Синичка дзьобала сало,
прив'язане до вікна,
А потім сала не стало,
та все прилітала вона.
На скрипці грала під хатою,
але не просила їди,*

*Бо стала сама багатюю —
минулися холоди.
І з вдячності вона грала,
неначе скрипаль-корифей.
А хата їй відповідала
щасливим сміхом дітей».*

Хто відшкодує збитки?

Вранці першого дня Різдва Христового в одному з будинків у центрі Нововолинська, на бульварі Шевченка, через раптове значне збільшення напруги в електромережі ледь не сталася біда

Алла ЛІСОВА

У під'їздах, де спрацювали запобіжники, лише пропала електроенергія в оселях. А в одному через незрозумілий поки що збіг у системі виникло сильне задимлення, у мешканців чотирьох квартир згоріло дороговартісне обладнання та побутова техні-

ка. На місце надзвичайної події прибули працівники «Волиньобленерго», управляючої житлової компанії, поліції та пожежники. Але причин пригоди наразі ніхто не назвав. Людей найбільше цікавить питання, хто компенсує їм чималі збитки й хто відповідає за те, аби подібне не повторилося.

Вітаємо!

Відсвяткувала золотий ювілей чарівна жінка з добрим серцем і щирою душею, хороша колега

Марія Андріївна САЙЧУК.

*Минули, наче мить,
десятки літ,
Вони — як дощик
по тоненькій шибці.
Вони — як ніжний
яблуневий цвіт,
Вони — як струни
в першій скрипці.*

*Тож хай той цвіт повік не обліта,
Нехай струна співає, а не рветься,
Хай доля не скупиться на літа,
А Божа благодать панує в серці.*

*Нехай життя квітує буйним цвітом,
Та день народження приходять знов і знов,
А доля хай дарує з кожним роком
Міцне здоров'я, щастя та любов!*

З повагою колектив сектору передплати Волинської дирекції АТ «Укрпошта».

«Я тобі не бабуся з кішкою»

За кілька днів до Нового року до пенсіонерки Марії Іванівни зателефонував якийсь чоловік

Костянтин МОРОЗ

— Ваш онук скоїв ДТП, — пояснював незнайомець. — Розбуди іномарку, є жертви. Щоб допомогти онукові уникнути тюрми, потрібні гроші — 30 тисяч гривень. Зараз до вас приїде наш чоловік. І про цей дзвінок нікому.

— Але у мене вдома немає таких грошей, — схлинула Марія Іванівна. — Таку суму можна зняти тільки в банку...

— До будинку під'їдуть сріблясті «Жигулі» і відвезуть туди, куди потрібно. І пам'ятайте: нікому ні слова!

Зупинившись біля банку, водій притиснув палець до губ. Марія Іванівна відповіла йому тим же. Повернулася через півгодини:

— Пін-код від картки забула, — важко зітхнула вона. — На дачу треба їхати. Він у мене там, у зошиті записаний... Дачу, що була за 30 кілометрів від міста, Марія Іванівна покинула з двома великими торбами картоплі, сіткою цибулі і сумкою з консерваціями.

— Вантаж у багажник і поїхали! — сказала вона сердитому водієві.

— У банк? — перепитав той.

— Додому, — кинула Марія Іванівна. — Не з картоплею ж до банку їхати?! А по дорозі біля супермаркету зупинись, треба хліба і молока купити...

Водій нервував, а Марія Іванівна була, як слониха, спокійна.

— Чим сидіти без діла, допоміг би бабусі, — промовила вона.

І шахрай покійно потягнувся за нею на п'ятій поверх. А там його вже чекали поліцейські.

— А як же онук?! — розгубився затриманий.

— Немає в мене ніякого онука, — спокійно відповіла «жертва» шахрайства.

— Навіщо тоді було в банк їздити?

— Щоб за квартиру і телефон заплатити.

— А на дачу?

— Щоб продукти до новорічного столу привезти, — усміхнулася Марія Іванівна. — Ти дуже вчасно зателефонував. Я тобі не бабуся з кішкою, а майор міліції у відставці.

10 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.18, захід — 16.34, тривалість дня — 8.16).

Місяць у Раку. 17 день Місяця.

Іменинники: Петро, Юхим.

11 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.17, захід — 16.35, тривалість дня — 8.18).

Місяць у Раку, Леві. 18 день Місяця.

Іменинники: Марко, Іван, Георгій, Єгор, Юрій.

12 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.17, захід — 16.36, тривалість дня — 8.19).

Місяць у Леві. 19 день Місяця.

Іменинники: Федора, Макар, Антон.

13 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.16, захід — 16.38, тривалість дня — 8.22).

Місяць у Леві, Діві. 20 день Місяця.

Іменинники: Меланія, Петро, Мартина.

14 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.15, захід — 16.39, тривалість дня — 8.24).

Місяць у Діві. 21 день Місяця.

Іменинники: Григорій, Емілія, Богдан.

Золоті слова

*«Час дякувати й рухатись далі.
Нам траплялися різні часи. Нам траплялося бачити різний вияв підлоти. Були часи, коли говорити — значило не боятись».*

І є часи, коли не боятись — значить говорити. Був час, коли любов'ю можна було ділитись із тим, хто не вірить. Надійшов час, коли вірою вимірюється наша любов».

Сергій ЖАДАН.

Погода

«І вона розсипала борошно, мов дзвінкий порошок, і чекала кожного вечора, коли вже підуть сніги»

Сергій Жадан оспівує романтичну панянку, яка прагла справжньої зими. *«Але сніг, на відміну від неї, так тоді й не пішов»*, — резюмуємо разом із поетом

Бо за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **10 січня — хмарно, невеликий дощ, вночі мокрий сніг, місцями ожеледиця**. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 2—плюс 3, вдень –2–7 градусів тепла. **11-го — хмарно, невеликий мокрий сніг та дощ, місцями ожеледиця**. Вітер західний, 7–12 метрів за секунду, місцями пориви 15–20. Температура повітря вночі –0–5, вдень –2–7 градусів тепла. **12, 13-го — мінлива хмарність, без опадів**. Вітер західний, 3–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі –0–5, вдень –2–7 градусів тепла. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 10 січня було 2007 року — плюс 11, найхолодніше — 1950-го — 25 градусів морозу.

У Рівному 10 січня дощ. Температура повітря –0–2 градуси тепла. **11-го** — дрібний дощ. Температура повітря –1–3 градуси тепла. **12-го** — хмарно, без опадів. Температура повітря — мінус 1 —плюс 2 градуси тепла. **13, 14-го** — без опадів. Температура повітря — від одного градуса морозу до одного градуса тепла.

Ведуча рубрики Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94

Шок!

ISNA PHOTO
Rouhollah Vahdati

На ці світлини спокійно не можна дивитися...

Зі 176 людей, які були на борту, не вижив ніхто – серед них і волинянка

Учора в Ірані зазнав катастрофи літак українських авіаліній, який прямував до аеропорту «Бориспіль»

Петро МАКАРУК

Воєнін Boeing 737 авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України» («МАУ»), що рухався за маршрутом Тегеран — Київ, розбився вчора рано вранці невдовзі після вильоту з аеропорту Імама Хомейні в Тегерані.

Всі, хто був на борту літака, а це 167 пасажирів і 9 членів екіпажу, загинули.

Серед тих, чий життя обірвалося, були громадяни 7 країн: Ірану (82 людини), Канади (63), України (2 пасажири + 9 членів екіпажу), Швеції (10), Афганістану (4), Німеччини (3) і Великої Британії (3). Зачепила біда і Волинь: у цьому польоті обірвалося життя стюардеси з Нововолинська Юлії Сологуб...

Президент України Володимир Зеленський висловив співчуття з приводу загибелі пасажирів та екіпажу літака. Через катастрофу він терміново перервав поїздку до Оману.

У «МАУ» заявили, що літак 2016 року виробництва, був отриманий авіакомпанією безпосередньо із заводу концерну. Проїшов останне

Фото volynpost.com.ua

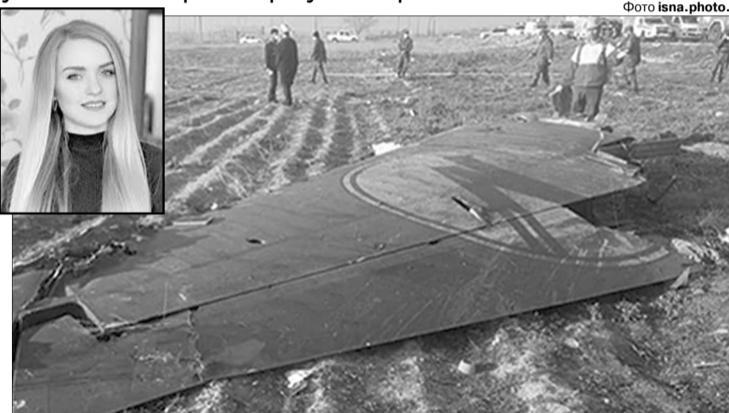

Фото isna.photo.

Це був останній політ нововолинця Юлії Сологуб.

Через катастрофу Володимир Зеленський терміново перервав поїздку до Оману.

планове техобслуговування 6 січня цього року.

«Це був один із краших наших авіалайнерів з прекрасними, надійними пілотами, — заявив президент «МАУ» Євгеній Дихне. — Маючи сьогодні дані, що літак набрав 2400 метрів висоти, помилка екіпажу — мінімальна, ми її просто не припускаємо».

Посольство України в Ірані заявило, що версія теракту чи ракетної атаки як

причини катастрофи виключається. Однак пізніше ця інформація зникла із сайту посольства...

Р. С. Учора на брифінгу прем'єр-міністр Олексій Гончарук зазначив, що двоє пасажирів, які мали летіти цим рейсом, не сіли на борт. А також додав, що урядом прийнято рішення про припинення роботи українських авіакомпаній у повітряному просторі Ірану. ■

Кримінал

ПОРАНЕННЯ БУЛО СМЕРТЕЛЬНИМ

До поліції 8 січня близько 03.20 надійшло повідомлення від медиків Костопільської лікарні Рівненської області з приводу того, що до них із тілесними ушкодженнями доставили 36-річного місцевого жителя. Попри вжиті реанімаційні заходи через 20 хвилин потерпілий помер

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчо-оперативна група та керівництво місцевої поліції, повідомляє відділ комунікації відомства, попередньо встановили, що у загиблого, раніше судимого за вчинення крадіжок та грабежів, тривалий час були неприємні стосунки із 19-річним жителем райцентру. Черговий конфлікт між ними виник напередодні. Аби поквитатися з чоловіком, який відпочивав у місцевому кафе, молодик прийшов туди й викликав його на вулицю. Зі слів очевидців, під час з'ясування стосунків хлопець дістав зброю та вистрілював у суперника. Свідки події викликали «швидку». Втім, потер-

пілий помер у лікарні внаслідок вогнепального поранення грудної клітки в ділянці серця.

Після скоєного зловмисник утік. На його пошуки (міг пересуватися на автомобілі Volkswagen Caddy) орієнтували всі групи реагування та патрульну поліцію. Близько восьмої ранку екіпаж правоохоронців на автодорозі Городище — Рівне — Старокостянтинів біля перехрестя із круговим рухом зупинив вказану іномарку. У ній перебував підозрюваний разом із батьком та товаришем. «Нині вирішується питання про затримання 19-річного костопільчанина та поміщення його до ізолятора тимчасового тримання», — повідомив начальник Костопільського відділу поліції Руслан Яковчук. ■

НОВИНИ КРАЮ

ШАХТА №10 «НОВОВОЛИНСЬКА» ЗНОВУ З НОВИМ КЕРІВНИКОМ

Наприкінці минулого року за власним бажанням звільнився очільник ДП «Передпускова дирекція шахти №10 «НВ». Міністерством був оперативно призначений новий директор — досвідчений гірничий інженер Олександр Стойловський

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Він мав намір провести кардинальні реорганізаційні зміни, залучити кошти держбюджету, інвесторів. Після ознайомлення з підприємством, трудовим колективом заявив, що ставить за мету добудувати підприємство і видавати на-гора вугілля. Не вийшло. У держбюджеті на 2020-й на добудову десятої шахти не передбачено ні копійки. Олександр Стойловський звільнився із займаної посади, можливо, через те, що не прислухався до його пропозицій. Обов'язки директора виконував головний інженер Віктор Ковтун.

Як стало відомо, 8 січня очільником шахти №10 став Едуард Кукуяшний, який досі працював у ДП «Національна вугільна компанія». ■

ДВОЄ ОСІБ ЗАГИНУЛИ, ТРОЄ — В ЛІКАРНІ

5 січня близько 7-ї години ранку біля селища Ратне сталася автопригода зі смертельними наслідками

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Попередньо встановлено, що водій Volkswagen T-4, 36-річний житель Ратнівського району, ймовірно, не впорався з керуванням та зіткнувся із автомобілем Ford Transit під керуванням 71-річного ратнівчанина, котрий рухався у зустрічному напрямку. В результаті загинули водій автомобіля Ford Transit та пасажир Volkswagen T-4. Ще 5 осіб отримали тілесні ушкодження, трьох із них госпіталізували.

На місці працювала слідчо-оперативна група поліції. Відомості слідчі внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України. Правоохоронці з'ясовують усі обставини трагедії.

Поліція Волині закликає громадян неухильно дотримуватися вимог правил безпеки дорожнього руху. ■

УЦІЛІВ ЛИШЕ ВИНУВАТЕЦЬ АВАРІЇ

Смертельна ДТП трапилася 3 січня близько 17-ї години на шляху Городище—Рівне—Старокостянтинів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Поліцейські на місці події встановили, що 31-літній житель села Гільча Друга Здолбунівського району, водій автомобіля ВАЗ 2110, виїжджаючи із друкорядної дороги на головну, не надав перевагу в русі та зіткнувся з іномаркою Renault Trafic під керуванням 58-річного мешканця Білашева. Від удару мікроавтобус відкинуло на зустрічну смугу, де він врізався в автомобіль Honda Civic, яким керував 32-літній житель села Здобвиця.

За повідомленням сектору комунікації поліції Рівненщини, внаслідок дорожньо-транспортної пригоди керманіч Honda від отриманих травм загинув на місці. Водія мікроавтобуса намагалися врятувати медики «швидкої», але травми виявилися не сумісними з життям. Кермувальник «жигулів» не постраждав, згідно з медичним освідченням він був тверезий.

За фактом порушення правил безпеки дорожнього руху, що спричинили загибель двох людей, правоохоронці розпочали досудове розслідування за частиною 3 статті 286 Кримінального кодексу України. 31-річного жителя Гільчі затримали та помістили до ізолятора тимчасового тримання. Всі обставини трагічної ДТП з'ясовують поліцейські. ■

ХОТІВ ВІДКУПИТИСЯ ВІД ПАТРУЛЬНИХ

У ніч на 8 січня в Луцьку на вулиці Ковельській командирський екіпаж зупинив водія «жигулів» за порушення правил дорожнього руху

Ольга БУЗУЛУК

При спілкуванні правоохоронці побачили у 53-річного керманіча ознаки сп'яніння. Алкотестер показав допустиму норму! Під час оформлення адміністративних матеріалів водій запропонував патрульним хабар та поклав у службовий автомобіль 200 доларів з метою уникнення відповідальності. На місце викликали слідчо-оперативну групу: тепер порушникові загрожує ще й кримінальна відповідальність. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст
України

«ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ»

Колядку про те, що «прийдуть до тебе три празники в гості», напередодні Різдва свята почула в ютібі — співав чоловічий хор канадського міста Едмонтон. І прийнялася повагою до виконавців, які не відірвалися від українського коріння

Нашади наших співвітчизників, які потрапили за океан у першу й другу хвилині еміграції, чи ті, хто дити́ми був, як наприкінці вісімдесятих — на початку дев'яностих років минулого століття (на зламі Радянського Союзу і народження незалежної України) опинився з батьками на чужині, розчулили багатьох. Про це свідчать численні коментарі. Зокрема, і такі: «Люди емігрували у чужу країну, але не розчинилися в масі — зберігають своє походження, мову, культуру. Є чому повчитися». «Чомусь слюзи течуть... Коли ми вже будемо достойно жити на своїй землі?». Але трапляються й інші думки. На зразок ось цих: «Добре любити таку Батьківщину здалеку. А пожити в ній — слабо?». І вже зовсім категоричне, з ноткою докору: «Патріоти повинні жити в Україні, як ми. І любити її тут, а не в Канаді. Повертайтеся. До зустрічі!».

Так склалося історично, що одною з найпопулярніших країн, куди емігрували українці, починаючи з XIX століття, стала Канада. За кількістю (а це 1,2 мільйона) країна Кленового листка поступається лише Росії, де живе майже 3 мільйони наших співвітчизників. І тенденція до міграції зберігається. Недавно стало відомо, що Канада упродовж наступних трьох років має намір прийняти понад мільйон осіб з усього світу. Знову ж таки не забарився коментар, озвучений під час одного з телевізійних політичних шоу: мовляв, як ви думаєте, кого в цьому «мільйоні» буде найбільше? Звичайно, українців, які скористаються можливістю знайти кращий заробіток за кордоном і допомогатимуть «будувати сильнішу Канаду», що й задумав уряд цієї країни.

Звісно, прикро, що розійджається по світах, як не раз зазначалося, роботація нація, — будь-яка країна, куди потрапляють українці не має нічого проти наших співвітчизників, їх усюди охоче приймають. А ще прикріше, що багато з них ніколи вже не повертаються. Оскільки на кардинальні зміни у своєму житті готові переважно молоді люди, то й виходить, що чийсь онуки виростають на чужині. Ось і в Туричанах Турійського району живе сім'я Ткачуків, про яку якось розповідала наша газета як про хранителів історичної минушини рідного села. А їхня донька у 1990 році поїхала в Канаду. І вже 30 літ вона там.

Хоча вирушала, можна сказати, в нікуди. Мала адресу вихідця із Туричан, який свого часу оселився в провінції Манітоба. Брала квиток, як кажуть, в один кінець. Однак після короткого гостювання той колишній волинянин посадив дівчину в автомобіль і завіз в аеропорт, щоб верталася додому. Але в неї були зовсім інші плани: не в Україну вона полетіла, а в Монреаль, до людей, з якими познайомилася в дорозі за океан. Вони, ніби передчуваючи, що в дівчини щось може не скластися, запросили її до себе на всякий випадок, продиктувавши адресу. Цей «всякий випадок» і виручив. У Монреалі почалася нова сторінка життя Тетяни. І була вона успішна. Жінка працює в туристичній фірмі. Виручило значною мірою те, що знала французьку, яку вчила в школі та педінституті, — у Монреалі 60 відсотків населення з 4 мільйонів загальної кількості розмовляє саме цією мовою.

Двоє синів народилися і вирости за океаном. Уже й онук є. Торік сімейство приїжджало у повному складі на Волинь, зокрема і в Туричани до батьків. Тішить, як розповідала мати Тетяни Віра Миколаївна, що від тата й мами (чоловік доньки — лучанин) її онуки чувають українську, тож у спілкуванні з бабусею й дідусем мовного бар'єру не було. І, мабуть, так само знають українські пісні. І якщо не на весь світ у якомусь торговому центрі, як чоловічий хор Едмонтон, то в себе вдома, в родинному колі співають різдвяну колядку. А може, колись подарують цю зимову казку і своїм бабусі й дідусеві, а вже ті «і столи застелять, та все килимами».

...У ці дні українські колядки лунали на італійських вулицях, у метро столиці Франції. Воістину «нашого цвіту — по всьому світу!» ■

Політика

Історичне фото для нашої країни — через кілька хвилин Вселенський Патріарх Варфоломій визнає канонічність ПЦУ.

«Для нас, українців, власна церква — це гарантія нашої духовної свободи і злагоди»

Про це 6 січня, у річницю надання Томоса Православній церкві України, написав на своїй сторінці у мережі Facebook п'ятий Президент, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко

Дарія КЛИЧ

«Сьогодні — рік, як автокефальна Православна Церква України отримала Томос!

Я пам'ятаю кожен день, який ми пройшли, щоб отримати духовну незалежність. Я пам'ятаю кожну зустріч та розмову з Вселенським Патріархом. Пам'ятаю, як сьогодні, хресний хід у Києві, на який прийшли тисячі українців. Далі був Об'єднавчий собор у Михайлівському Золотоверхому. Й історичний день для всіх українців — підписання та отримання Томоса.

Для нас, українців, власна церква — гарантія нашої духовної свободи. Це — запорука суспільної злагоди!

Дякую кожному, хто мовився, хто невтомно працював над її становленням, творив єдність і відновлював справедливість. Ми виконали свій обов'язок перед попередніми і наступними поколіннями. Слава Богу! Слава Україні!» — написав Петро Порошенко.

Тим часом митрополит Православної церкви України Епіфаній в ефірі телеканалу «Прямий» заявив про перешкодження

з боку обласних держадміністрацій переходу парафій від УПЦ МП до ПЦУ.

«Близько 600 парафій Московського патріархату приєдналися до Православної церкви України. Частина де-факто, а ча-

«І коли цей процес буде розблокований, то в майбутньому ми побачимо ще одну таку хвилю переходів з Московського патріархату до Православної церкви України», — вважає він.

«Попередня влада більш від-

«Митрополит Православної церкви України Епіфаній в ефірі телеканалу «Прямий» заявив про перешкодження з боку обласних держадміністрацій переходу парафій від УПЦ МП до ПЦУ.

стина вже юридично оформили свої документи. Бо практично по кожній парафії, яка перейшла і приєдналася, Московський патріархат подав судовий позов. І у зв'язку з цим певною мірою вони призупинили процес переєстрації.

І зараз ми бачимо, що існують перешкодження з боку держави — на рівні обласних адміністрацій немає бажання здійснювати перереєстрацію. Хоча це теж протизаконно.

Епіфаній наголосив, що ПЦУ зверне увагу української влади на «блокування» з боку облдержадміністрацій.

повідально ставилася до церкви, зараз у нас також добрі відносини з українською владою, без якогось втручання, та на місцях немає інколи такого сприяння і певної допомоги.

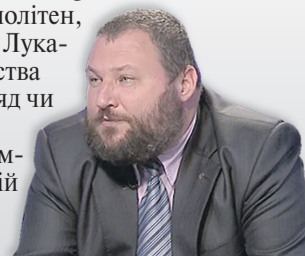
Але в майбутньому, я переконаний, надалі держава зрозуміє до кінця ту роль, яку відіграє українська церква, справжня українська церква, котра стоїть на засадах того, щоб Україна була сильною державою. Ми не державна церква, ніколи цього не прагнули і не були нею. Але ми є державницькою церквою», — наголосив митрополит Епіфаній. ■

Пряма мова

Євген ДИКИЙ, біолог, екскомандир роти батальйону «Айдар», про новорічну промову Володимира Зеленського, у якій він заявив, що нема різниці, яку назву носить вулиця, лиш би вона була освітленою та заасфальтованою:

Спроба знайти спільне для всіх мешканців України в тому, що «вулиці мають бути заасфальтованими та освітленими», якнайкраще демонструє фальшиву суть пропонованого нам «Зе-примирення». Дійсно, ніхто не проти асфальту та ліхтарів. Але гарний стан вулиць буває і у вільних країнах на кшталт США чи Західної Європи, і у тоталітарних. У Пхеньяні дуже гарний метрополітен, але чомусь далеко не кожен погодиться жити у Північній Кореї. У «бацькі» Лукашенка дуже непоганий стан доріг, але це не компенсує викрадення та вбивства опозиціонерів. Адольф Гітлер залишив по собі чудові автобани, але ж навряд чи Зеленський готовий за це пробачити йому Голокост?

З цієї ж фальшивої «опери» і співи про назви вулиць та пам'ятники. Не сумніваюсь, що, якби у сучасній Німеччині зберігалася вулиця Геббельса, на ній був би чудовий асфальт і ліхтарі сяяли б світлодіодними лампами. Цікаво, що Зеленський відчував би, крокуючи цією вулицею?

Резонанс

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕПУТАТ КУЧЕРУК
ХОЧЕ АТОМНУ БОМБУ

На початку 1990-х Україна мала одні з найбільших запасів ядерної зброї у світі. Допоки у 1994 році добровільно не відмовилася від радянського спадку й у 1996-му не віддала останню ядерну боєголовку. З того часу не раз тривали дискусії, чи правильно зробила незалежна Україна, що зреклася ядерного статусу. З початком війни на Сході були навіть спроби розглянути це питання у парламенті, проте законопроект так і не винесли на голосування. Минулоріч, з обранням нового глави держави й парламенту, обговорення вкотре активізувалося. Вирішила втрутитись у державне питання і Рівненська обласна рада, яка, виходячи за свої повноваження, закликала Президента, Кабмін та Верховну Раду повернути Україні ядерну зброю

Левко ЗАБРИДНИЙ

Після розпаду СРСР в Україні залишилося 1,7 тис. ядерних боєголовок, 44 стратегічні бомбардувальники та 176 міжконтинентальних ракет. Для порівняння, Велика Британія на сьогодні має трохи більше 200 боєголовок, Китай — 280, США та Росія — понад 6000. У жовтні 1991 року Верховна Рада ухвалила постанову «Про без'ядерний статус України», а у грудні 1994-го разом із США, Росією та Великою Британією підписала часто згадуваний останні п'ять років Будапештський меморандум, який мав гарантувати Україні повагу незалежності, суверенітету та кордонів. Боеприпаси з України вивозили два роки і повернути їх тепер не вдасться. Хіба створити нові — на чому й налягають прихильники ідеї відновлення ядерного статусу України. Серед останніх — 41 депутат Рівненської облради, які у грудні проголосували за відповідне звернення до центральних органів влади.

«Ми, депутати Рівненської обласної ради, вважаємо за необхідне в умовах агресії Російської Федерації проти України відновити ядерний статус нашої держави, роз-

Фото rivnepost.rv.ua.

Микола Кучерук: «Окрім нас самих, нас не захистить ніхто».

почати виготовлення власної ядерної зброї, — йдеться у зверненні. — Взяті зобов'язання Будапештського меморандуму не були виконані. На нашу думку, такі дії Російської Федерації стали можливими значною мірою завдяки наявності у неї ядерного арсеналу та відсутності його у нас. В Україні є необхідний науковий та промисловий потенціал для виготовлення ядерної зброї».

Автором проекту звернення виступив голова фракції «Батьківщина» Микола Куче-

хтось. Україна була третьою у світі за ядерним потенціалом, ми мали зброю, мабуть, більш ніж на 100 млрд доларів, а що отримали взамін? Папірчик, один із підписантів якого на нас напав. Для відновлення ядерної зброї можна видати внутрішню позику, щоб українці могли купити облигації, як було після Другої світової. А потім держава, коли стане багатію, розраховується з простими людьми.

За підрахунками видання «Слово і діло», на відновлення ядерного статусу (якщо гово-

«А на звернення Рівненської облради Верховна може відреагувати як зазвичай — тобто ніяк.»

рук. До слова, у березні 2014 року нинішній обласний депутат Валентин Королюк (теж представник «Батьківщини»), будучи народним депутатом, виступив співавтором законопроект про відновлення ядерного потенціалу України, проте до розгляду у сесійній залі так і не дійшло.

— На мою думку, Україна та наші науковці готові до відновлення ядерного статусу, але головне те, що, окрім нас самих, нас не захистить ніхто, — зазначає Микола Кучерук. — Будапештський меморандум не працює, тому потрібно захищати самих себе, а не перейматися, що там подумав Європа чи ще

рители про технічну та фінансову складові) Україні потрібно 5–7 років та 200–300 млн доларів щорічних інвестицій. Але справа не лише у величезній сумі. Заява про відновлення такого статусу спровокує критику Європейського Союзу та США, а отже Україна може втратити фінансову підтримку, що, своєю чергою, спровокує інфляцію та спад в економіці. Ризикувати цим парламент поки не береться. Принаймні законопроект про відновлення ядерного статусу не подала ще жодна фракція. А на звернення Рівненської облради Верховна може відреагувати як зазвичай — тобто ніяк. ■

Такі реалії

Що чекає пенсіонерів у 2020-му

Нинішній рік принесе українцям чимало приємних і не дуже змін. Зокрема, пенсіонерам і тим, хто збирається на заслужений відпочинок

Євгенія СОМОВА

ЗБІЛЬШАТЬСЯ
МІНІМАЛЬНІ ВИПЛАТИ

У Законі про Держбюджет на 2020 рік заплановано подальший ріст прожиткового мінімуму. З 1 липня — на 91 гривню, а з 1 грудня — на 71. Відповідно збільшаться і пенсії. Впродовж року мінімальна виплата змінюватиметься двічі. З 1 липня зросте з 1638 гривень до 1712, а з 1 грудня — до 1769.

ДОПЛАТА ЗА ВІК

У цьому році Президент України Володимир Зеленський анонсував можливе підвищення пенсій людям, старшим 80 років. Планується, що їм доплачуватимуть від 400 до 1000 гри-

мати щонайменше 27 років страхового стажу. Іншим доведеться працювати до 63 або 65 років, залежно від наявності стажу і дати звернення за призначенням виплати. Зазначимо, що співвідношення віку і страхового стажу щороку буде збільшуватися на рік. Тобто, якщо у 2021 — 2022 роках вийти на заслужений відпочинок у 60 зможуть люди, які мають відповідно 28 і 29 років страхового стажу, то в 2028-му — ті, котрі пропрацювали офіційно не менше 35 років.

Цьогоріч завершується пільговий період виходу на пенсію жінок. У 59,5 року це зможуть зробити лише ті, які народилися між 1 жовтня 1960 року і 31 березня

«Співвідношення віку і страхового стажу щороку буде збільшуватися на рік.»

вень. Втім, підвищення відбудеться не відразу всім, а поступово. У 2020-му слід очікувати на доплату людям, старшим 80 років. На це мають виділити 13 млрд. Надалі вікова планка для надбавок буде знижуватися, запевняють в уряді. Отримати додаткові кошти зможуть і ті, кому 75, а згодом і сімдесятирічні.

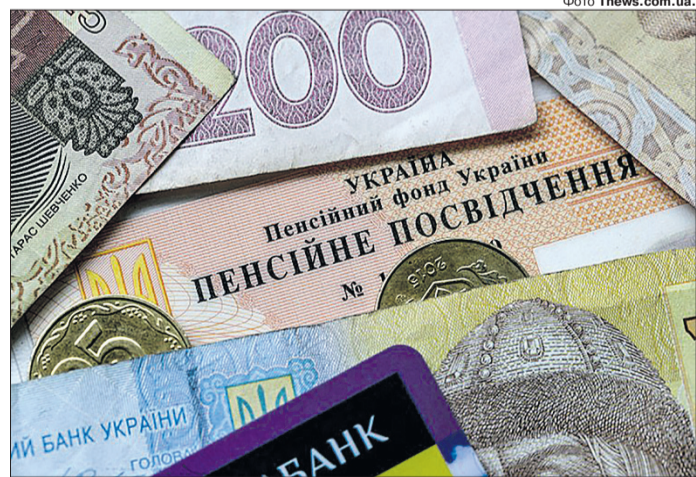
ЗРОСЛИ ВИМОГИ
ДО ТРУДОВОГО СТАЖУ

У 2020-му почали діяти вимоги до тих, хто хоче вийти на пенсію у 60. Зробити це зможуть лише ті, хто буде

1961-го. Інші це право набувають у 2021-му.

БУДЕМО ВІДКЛАДАТИ
НА ДРУГУ ПЕНСІЮ

У березні очікується запуск програми виплати «другої пенсії». Про це повідомила голова парламентського Комітету з питань соціальної політики Галина Третякова. Суть її в тому, що кожен українець, який працює, повинен поповнювати свій особовий рахунок. Скільки класти на нього — вирішувати має сам. На цей рахунок може перераховувати гроші і його працедавець. ■

А ви вже порахували свою пенсію?

Цифри
Факти

Телеведуча і кума Путіна Оксана Марченко (на фото) разом із чоловіком — лідером партії «Опозиційна платформа — За життя» Віктором Медведчуком побували на різдвяній службі у Святогірському Зимненському ставропігійному жіночому монастирі УПЦ (МП). Відома журналістка прийняла причастя та записала різдвяне привітання для своїх прихильників. Оксана Марченко звернулася до них зі словами: «Христос народився! Славимо його!». А решту промови говорила російською.

Фото з фейсбук-сторінки Оксани МАРЧЕНКО.

Відомий український боксер чемпіон світу у першій важкій вазі Олександр Усик відвідав Рівне, де взяв участь у відкритому тренуванні. До академії бойових мистецтв «LEGION» він сам приїхав на «лексусі». Спортсмен зустрічався з дітьми у супроводі священників, а також слухав колядки. Поруч із Усиком помітили скандально відомого острозького протоієрея УПЦ (МП) Віктора Земляного, якого звинувачували у розповсюдженні творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, та в порушенні рівноправності громадян залежно від їхнього ставлення до релігії.

Політика

ЧЕРЕЗ «ДОКТОРІВ АЛБАНІВ» ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД КРИМУ

Неофіційна «лібералізація» з боку нинішньої влади прикордонного режиму для осіб, які незаконно відвідували півострів, крок за кроком наближає легітимізацію його анексії

Дарія КЛИЧ

Про це на своїй сторінці у мережі Facebook пише співголова фракції «Європейська солідарність» Ірина Геращенко, аналізуючи події останніх тижнів — приїзд до Києва знімальної групи телеканалу міноборони РФ «Звезда», виступ у шоу «95 кварталу» шведського виконавця Dr.Alban, анонсовану лекцію Ірини Хакамади та останній скандал із виступом російської блогерки Мітросиної.

«У попередньому скликанні ВР наша делегація в ПАРЄ кожної сесії порушувала питання неприпустимості незаконного відвідування окупованого Криму іноземними політиками. Ми влаштовували обструкцію ліваку з Німеччини, який потім обходив нас десятою дорогою, ми зробили все можливе, аби керівництво Національної асамблеї і сенату Франції виправдову-

«Зате пісні в нього хороші...».

валосся за незаконну самовільну поїздку своїх проросійських правих, які сфотографувалися в Криму на фоні пам'ятника «зеленим человечкам». Ми як делегація публічно і жорстко реагували на кожен факт незаконного перетину українського кордону, відвідини Криму і Донбасу, засуджуючи будь-які спроби легітимізації анексії й окупації. Таку саму активну позицію займали профільні комітети закордонних справ і євроінтеграції, їхні керівники Ганна Гопко і Марія Іонова,

всі члени комітетів не залишали без реакції жодного подібного вояжу», — нагадала Ірина Геращенко.

Вона також наголосила на важливості мати єдину позицію усіх органів влади у питаннях зовнішньої політики: «Ми говорили в один голос з АП і МЗС, використовуючи всі важелі парламентської дипломатії для захисту суверенітету, територіальної цілісності, кордонів нашої країни».

«Що ж відбувається зараз?

Делегації «Л/ДНР» зустрічаються в Мінську з німецькими проросійськими депутатами, членами ПАРЄ. Нуль реакції української влади, парламенту, нашої делегації і профільних комітетів», — констатує Ірина Геращенко.

«Щодня у ЗМІ читаємо но-

«Щодня у ЗМІ читаємо новини про все нових і нових зальотних гостей, які ще вчора заробляли гроші в окупованому Криму і відпрацьовували рублі заявами про «невизначений статус» або «історически русский Крым».

вини про все нових і нових зальотних гостей, які ще вчора заробляли гроші в окупованому Криму і відпрацьовували рублі заявами про «невизначений статус» або «історически русский Крым». А тепер «доктори Албани», ліберальні Хакамади, зьвізди «Звезди», якісь блогерші, реперші виступають у Києві, веселять невибагливу публіку, читають лекції младшим братам», — іронізує Геращенко.

Вона також акцентувала

увагу на тому, що Росія у своїх інтересах використовує міжнародні правові механізми для безпідставного переслідування за кордоном українських громадян.

«Поки частина українських депутатів (не «слуги», звичайно), політиків, громадських діячів в чорних списках Кремля, їм заборонено в'їзд у Росію, й ще за надуманими червоними картками Інтерполу, інспірованими РФ, їх можуть затримати в третій країні — в Київ, як мухи на мед, злітаються рускомірці», — зазначила Геращенко.

«При цьому окуповані Крим і Донбас залишаються закритими для міжнародних моніторингових і гуманітарних місій, в тому числі для МКЧХ. Але там вільно шаستاють усі, хто підтримує політику Путіна про «кримнаш», — наголосила народний депутат.

«Що взагалі відбувається? В нас уже не діє заборона на в'їзд особам, які грубо порушили українське законодавство про незаконний перетин кордону? СБУ, прикордонна служба усвідомлюють ризики такої «лібералізації»? МЗС, ОП розуміють, що кожен подібний візит — це ще один крок до легітимізації анексії Криму, визнання, що порушувати наш кордон можна. Що все це віддаляє нас від повернення Криму», — переконана Ірина Геращенко.

«Вже цього місяця відбувається сесія ПАРЄ. За участі російської делегації. Як наші депутати збираються захищати Крим і Донбас, якщо вони весь цей час мовчать?» — дивується співголова фракції «Європейська солідарність». ■

У всіх на вустах

Фото day.kyiv.ua.

Одна ніч у президентському люксі Al Bustan Palace Ritz-Carlton Hotel коштує 4000 євро, у звичайному номері — 635 доларів.

Фото president.gov.ua.

Султан Оману Кабус бін Саїд не міг зустрічати Володимира Зеленського, адже зараз смертельно хворий.

Поїздка в Оман: «офіційний візит» чи обман?

Затим, як ЗМІ повідомили, що Володимир Зеленський після відпочинку в засніжених Карпатах вирушив на сонячний курорт на Аравійському півострові, Офіс Президента поширив інформацію, що туди глава нашої держави поїхав за власний рахунок. А потім додав, що це — офіційний візит, і навіть продемонстрував фото зустрічі Володимира Зеленського з міністром Султанату Оман, який відповідає за закордонні справи, Юсуфом бін Аляві бін Абдаллою. Що з цього приводу думають відомі в країні журналісти-блогери?

ЮРІЙ БУТУСОВ, ЖУРНАЛІСТ, ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР САЙТУ ЦЕНЗОР.НЕТ, ОГЛЯДАЧ «ДЗЕРКАЛА ТИЖНЯ»:

«Зупиніться!

Звичайно, це ніяково, коли Верховний Головнокомандувач під час війни знаходить час для відпочинку на березі Індійського

океану, поки підпорядкована йому армія мерзне в окопах на Донбасі. Тим більше ніяково, якщо перемога на виборах досягається з гаслом «Президент повинен жити, як простий учитель, а простий учитель — як Президент... Звичайно, це дурість — приховувати таку інформацію від своїх громадян, особливо якщо сам Зеленський висмі-

ював точнісінько таку дурість попереднього Президента в номері про «Петра Інкогніто» на Мальдівах в 2018-му. Але дурість і ніяковість вирішили ще принизити брехнею. Офіс Президента опублікував набір роз'яснень — «офіційний візит», про який «забули» заздалегідь повідомити, фотографії з якимось дядьком в арабському одязі, за від-

сутності самого глави Оману, і за відсутності на зустрічі навіть посла України.

Зупиніться! Ще ніхто і ніколи не виправляв провал у комунікаціях новою брехнею. Продовжуючи брехати в такій дрібниці, ви підриваєте довіру до своїх подальших серйозних ініціатив».

ВІТАЛІЙ ПОРТНИКОВ, ПИСЬМЕННИК, ЖУРНАЛІСТ, ОГЛЯДАЧ «РАДІО СВОБОДА»:

«У момент подорожі Порошенка (на Мальдіви). — Ред.)

більшості його колишніх виборців було абсолютно очевидно, що він не буде капітулювати перед Путіним, що він не здасть країну, що доведеться воювати і протистояти. Саме цього вони не могли пробачити колишньому Президенту... І за Зеленського вони в більшості своїй голосували не через Мальдіви, не через корупцію, не через «нових людей» у владі. Вони голосували за Зеленського з тією ж надією — що він зможе «просто перестати стріляти», що він якось домовиться з Кремлем, що він позбавить їх головної проблеми — України і її готовності постояти за себе. Але позбавить не так, як міг би позбавити, наприклад, Бойко, а так, щоб їм соромно не було... Ось тому багато хто з них і проголосував за Зеленського. Ось тому, поки Зеленський зустрічається з Путіним, вітає російського президента зі святами і збирає ілюзію, що скоро «проблему України» буде вирішено, він може їхати хоч в Оман, хоч на Мальдіви. Його прихильники будуть виправдовувати будь-який його вчинок, будь-яке рішення. Проте якщо виявиться, що Зеленський збирається не капітулювати, а чинити опір, що миру будь-якою ціною не буде, що Україна як суверенна держава не перестане існувати, — ось тоді ці патріоти, миротворці й антикорупціонери відразу згадають йому Оман». ■

Колесо історії

85-річний колківчанин — очевидець найбільшої трагедії рідного селища

Олексій Коленда із Маневицького району на власні очі бачив, як німці перетворили на згарище його рідне містечко, яке на той час було столицею Колківської Республіки

Ще дев'ятилітнім хлопчиком був Олексій Антонович, коли селище спіткало найстрашніше за всю його історію лихо: 3–4 листопада 1943-го воно повністю було спалене фашистами

Юлія МУЗІКА

«НІМЦІ НА КОНЯХ ГАСАЛИ З ФАКЕЛАМИ — І ХАТИ МИТТЕВО СПАЛАХУВАЛИ»

— Люди втікали з палаючого містечка хто в чому був. З клунками й домашньою живністю юрбою бігли до лісу — в бік нинішнього тубдиспансеру, а німці раз у раз кидали з літаків бомби на натовп. Скрізь чути було галас, плач, стогін, вибухи, ревіння худоби... — ділиться болючими споминами чоловік.

Тоді, пригадує він, усі будинки в селищі були «шевченківськими»: невеличкими, дерев'яними, накритими соломою. Німці на конях гасали з факелами і підсовували їх під стріхи — хати миттєво спалахували.

— Хто жив біля лісу, встиг забрати ще якусь худобу. Ті ж, хто в центрі, все покинули... — розповідає Олексій Антонович, в якого тоді у метушні загубилася мати. Із батьком та двома старшими сестричками вони переховувались у лісі.

— Постійно пікірували

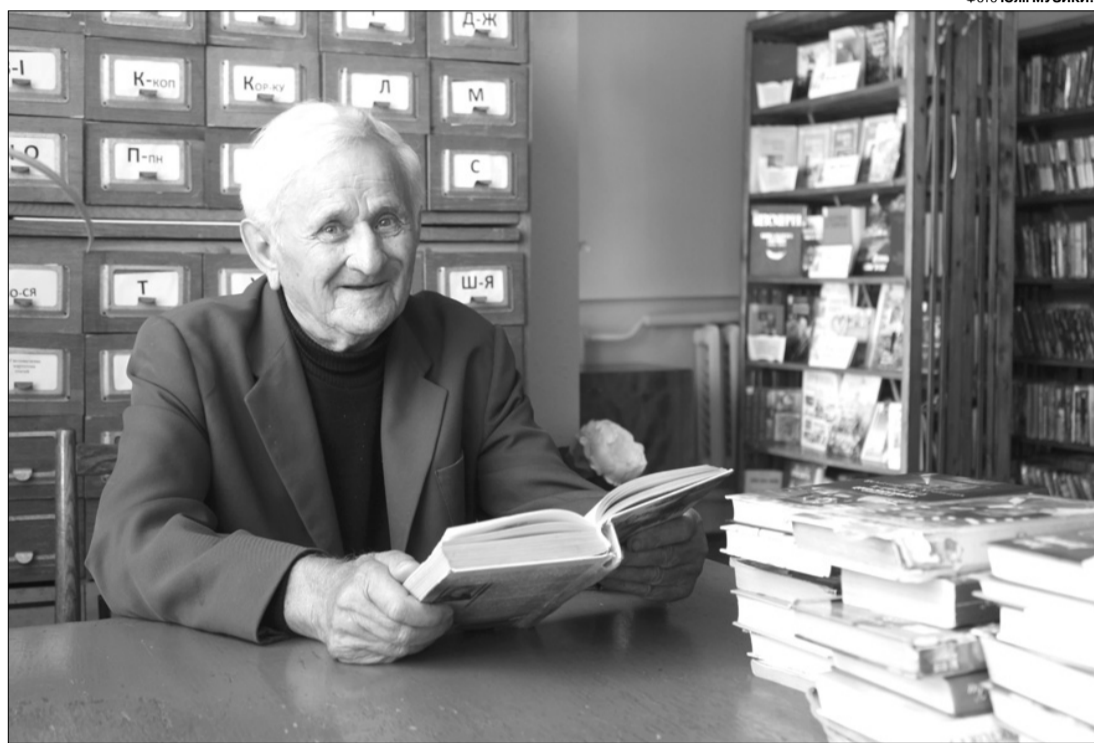

Фото Юлії МУЗІКИ.

Олексій Антонович пам'ятає, як його рідне селище спалили фашисти.

німецькі літаки й скидали бомби на скупчення людей, — згадує чоловік. — Ніч із 3 на 4 листопада була дуже місячною — видно було, як удень. Батько назбирав купу гілок, і ми під ними, голодні й холодні, пересиджували ту добу. А йшла ж зима... Нас прийняли пожити чужі люди у Чорнижі. Ділилися з нами харчами й одягом.

Через місяць знайшлася мати, але невдовзі вона захворіла на тиф, і сім'я мусила покинути помешкання чорнижівців, які їх прихистили.

Подалися в село Острови, та мама так і не одужала... Навесні 1944-го овдовілий Антон

«Скрізь було суцільне згарище, лиш де-не-де виднілися то комин, то стовпчик, то якась обгоріла яблуня...»

Коленда повернувся із трьома дітками до Колок.

— Скрізь було суцільне згарище, лиш де-не-де виднілися то комин, то стовпчик, то якась обгоріла яблуня... Оселилися в батькової сестри, хата якої стояла на нинішній вулиці Ремісничій, найстарішій і єдиній, яку німці тоді не спалили, — повертається спогадами у той далекий час Олексій Коленда.

ДІДУСЬ — ПОШАНОВУВАЧ КНИЖОК І НАЙСТАРІШІЙ ЧИТАЧ БІБЛІОТЕКИ

Довелось сім'ї з нічого починати: яку-не-яку домівку

собі будувати, господарство заводити. Із Харківської області, де був на будівництві, Олексій Антонович привіз дружину, з якою разом виховали доньку та сина. Їздив він на заробітки, трудився у кінофікації, а найбільше — 35 років — пропрацював на різних посадах у Колківському ВПУ. Грав на альті у духових оркестрах училища й «Сільгосптехніки».

— Із одинадцятьох музикантів оркестру «Сільгосптехніки» я тільки один лишився, — сумно каже чоловік.

Без діла й у свої 85 Олексій Коленда не сидить — то на обійсті клопочеться, то лад дає власноруч посадженому саду.

— Прожив я неважне життя, — зітхає він, — але якби нічого не робив, то й не жив би вже...

А ще колківчанин із самого дитинства належить до пошанувачів книжок і нині є найстарішим читачем селищної бібліотеки. Вже й у поважному віці він постійно навідується до книгозбірні і за новими виданнями, і за душевним спілкуванням із бібліотекарями Ганною Оксенюк та Ольгою Місан.

З усмішкою зауважує Олексій Антонович, що за все своє життя якось не доводилось йому «в газету попадати», а це вже за останній рік про нього пишуть удруге. Тільки минулого разу журналісти назвали його Олексієм Мулькою, так, як по вуличному ще батька Антона кликали, який, рибалючи, забирав котіві додому дрібну рибу, названу «мулькою».

— Люблю різні книжки: детективи, класику, й про війну, і про любов, — розповідає наш співрозмовник. — Ляжу, спати не хочеться — беру книгу, зранку о п'ятій просинаюся — і до сьомої ще починаю. А як просто лежиш, не читаєш, то війна все споминається... ■

Повертаючись до надрукованого

За обміління Світязя чиновникам загрожує кримінал

Фото volyn.tabloyid.com.

За процесуального керівництва прокуратури Волинської області слідчі Головного управління Національної поліції в області розслідують факти зловживання службовим становищем посадовими особами органів державної влади Волині в інтересах третіх осіб, які могли призвести до різкого падіння рівня води в Шацьких озерах, у тому числі в одному з найбільших у нашій країні

Наталка МУРАХЕВИЧ

Хто тебе врятує, перлино Волині?

типравної діяльності підприємства.

Відтак до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено відомості про факт зловживання посадовцями Держекоінспекції службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки (правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 364 Кримінального кодексу України). Триває досудове розслідування, у ході якого буде надано правову оцінку також діям інших органів влади та суб'єктів господарювання. Хід розслідування перебуває на особливому контролі керівництва прокуратури Волині. ■

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.
Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

			9				4	6
	7			4	8			
			1				2	8
6			2				5	
	2							9
		1			9			7
	4	3			1			
				7	8			5
9	8				3			

9	5	6	8	3	1	2	4	7
4	7	2	6	5	9	3	1	8
3	8	1	2	4	7	9	6	5
2	1	7	5	8	3	4	9	6
6	4	8	1	9	2	5	7	3
5	9	3	4	7	6	8	2	1
8	6	9	7	2	5	1	3	4
7	2	5	3	1	4	6	8	9
1	3	4	9	6	8	7	5	2

ВІДПОВІДІ
НА КРОСВОРД
SUDOKU,
ОПУБЛІКОВАНІЙ
12 грудня
2019 року

Божа іскра

Фото з особистого архіву Андрія МИГУЛІ.

«Благословення батьків допомагає мені в усьому», — каже Андрій Мигуля.

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Директор Школи мистецтв у Ковелі дбає, щоб вихованцям було цікаво, комфортно і радісно.

«Нема такої посади, на якій би я зрадив пісні...»

Фото vk.volyn.ua.

Закінчення. Початок на с. 1

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

«Многії літа» для найрідніших людей звучать по-особливому. Татові, котрий працював залізничником, він завдячує вмінням долати труднощі: навчив не цуратися роботи: і за плугом ходити, і саморобним трактором керувати, й сіно косити. Мамі, яка 51 рік завідує ФАПом у селі, варто вклонитися за невисипущу турботу і віру в те, що син обов'язково виб'ється в люди. Колись мріяла: виросте — стане лікарем чи фармацевтом. А побачила, як горять Андрійкові очі на сцені, як тягнеться він до музики, зрозуміла, що Бог дав дитині інше призначення — служити мистецтву.

— У перший клас я ходив до Білина, бо у Колодниці початкову школу якраз закрили. Правда, згодом завдяки маминому бойовому характеру і її листу до міністра освіти це рішення скасували. Але я тому не зрадив, бо дуже хотів учитися в Ковелі. Чому? Там була ще й музична школа, яку міг відвідувати після уроків, — згадує наш співрозмовник.

Звісно ж, він мріяв навчитися грати на акордеоні. Автобус із Колодниці до Ковеля тоді ходив двічі на день, тож додому хлопцень переважаю добирався пішки. Графік юного школяра був щільним: заняття, репетиції, заходи. Вчитель музики Василь Сірець, котрий вів шкільні хори, в яких брали участь по сто і більше співаків, визнав хлопця найкращим солістом.

— Повертався додому стежкою через поле. Уявляв себе артистом, котрого фільмують посеред пшеничного лану, і співав, аж колося гойдалося. Побачу здалеку, як хтось їде велосипедом, перечекаю, а далі знову — на повен голос...

ВИВЧИЛИ ВЕСІЛЬНІ ОБРЯДИ... Й ПОБРАЛИСЯ

Навіть ставши випускником Ковельської музичної школи, Андрій Мигуля ніколи

А за чудові вишиванки усе сімейство вдячне мамі Олені Мигулі.

не забував сюди дороги. І тоді, як готувався до вступу в Рівненський інститут культури, і як став студентом, і згодом. Навчання на факультеті музичних мистецтв поєднував із роботою з дітьми, нехай підробіток невеликий, зате досвід

не проходив без їхньої участі. Андрій Дмитрович спочатку працював художнім керівником Скулинського будинку культури. Однак і тоді, коли став чиновником, не зраджував пісні.

— До нас на Ковельщину

«**І коли я співав для бійців про Україну, про маму, то бачив сльози в очах мужніх чоловіків. Там, у районі Щастя і Старобільська, ще раз переконався, що вишиванка і пісня — це справжні обереги.**

набирався. А ще разом із одноклассницею Оленкою співали в ансамблі «Волиняни», керівником якого була заслужена діячка мистецтв Людмила Гапон. У Рівному цю жінку також вважали неперевершеною тамадою. Її подружжя згадує з усмішкою:

— Брала нас, студентів, із собою на весілля, ми відтворювали старовинні обряди. І так увійшли в роль, що на 4-му курсі вирішили одружитися...

У той період Андрій Мигуля вперше випробував і себе в якості тамади, і з того часу вже на добрій сотні весіль був головним розпорядником — у родичів, друзів, знайомих.

Коли вони з молодіжкою дружиною повернулися на Ковельщину, жоден концерт

завжди на Лесині дні з'їжджається цвіт української інтелігенції. І коли ми відкривали музей Лесі Українки в Нечинному, було багато гостей. Замість доповіді тоді я заспівав романс «Коли розлучаються двоє», слова якого переклала велика поетеса. Не було за ці роки жодного свята, великого концерту, де б я не виступав — із хором, в дуеті, квартеті, в гурті «Полісяни», — про кожен період свого життя, незалежно від того, яку посаду займав, Андрій Мигуля згадує за своїм багатим репертуаром.

Відавався роботі, бо вдома мав міцний тил. Олена Павлівна захоплення чоловіка поділяє й розуміє:

— Обом нам співати, бра-

ти участь у концертах зараз нема змоги. Виховуємо трьох дітей, потрібно комусь побутом займатися. Я знаю, що для Андрія музика, пісня — як повітря. Радію, що він реалізував свої здібності як музикант. Ая зі студентських років збирала у фольклорних експедиціях старовинні вишиванки, пробувала свої сили у створенні сценічних костюмів, одягу в національному стилі. Тепер це для мене не хобі, а робота, — розповідала Олена Мигуля, з якою зустрілися у музичній школі, коли вона привезла донечку на заняття.

Її магазин «Світ вишиванок» у Ковелі давно користується неабиякою популярністю, речі тут ексклюзивні, добротні, сучасний дизайн одягу базується на глибокому фундаменті народних традицій. А ще відчувається, що все тут створено з любов'ю, з душею.

— Знаєте, коли ми привезли наші вишиті сорочки хлопцям в АТО, то це був для нас особливий подарунок, котрий нагадав про родину, про батьків. І коли я співав для бійців про Україну, про маму, то бачив сльози в очах мужніх чоловіків. Там, у районі Щастя і Старобільська, ще раз переконався, що вишиванка і пісня — це справжні обереги, — каже Андрій Дмитрович, якого

військові за його спів називали «Волонтер-тенор».

«У ДОМІ, ДЕ ЖИВЕ МИСТЕЦТВО, НЕ ПОВИННО БУТИ ОБДЕРТИХ СТІН»

— Це п'ятий директор за понад 60 років моєї роботи в школі. Пам'ятаю його ще учнем. І як співак, музикант, і як викладач сольного співу і як керівник Андрій Мигуля — людина на своєму місці, — таку оцінку почули з уст педагога-старійшини, заслуженого працівника культури України Михайла Тлумака.

Ну а сам Андрій Дмитрович захоплено розповідав про своїх колег, про колективи, які є гордістю закладу: камерний оркестр «Квінта», духовий, симфонічний оркестри, оркестр народних інструментів, народний аматорський ансамбль «Награш»... Десятки концертів у Ковелі та області, для учасників АТО, виступи за кордоном, благодійні мистецькі заходи, музичні звіти... Життя цього колективу багатогранне, насичене подіями, цікаве. Ковельська школа мистецтв займає третє місце на Волині серед 37 подібних закладів. Тут працюють 68 творчих педагогів, щороку збільшується набір дітей, причому не тільки з райцентру.

Соломія Соломанідзе, приміром, двічі на тиждень приїжджає із села Мильці Старовижівського району. Дівчинка каже, що жодного заняття не пропустила, бо скрипка їй дуже подобається.

Дружним співом зустріли нас юні хористи. А в цьому кабінеті викладач по класу фортепіано Олена Дідух щодня вдосконалює набутки інклюзивної освіти. Для її вихованців (дітей, молодих людей з інвалідністю) музика — цілющі ліки.

— Традиційно найпопулярніші — гітара, фортепіано, скрипка. Є охочі навчатися на ударних інструментах. До речі, торік за кошти міського бюджету для нас придбали барабанну установку. Також знайшли порозуміння з міською владою в тому, що в домі, де живе мистецтво, не повинно бути обдертих стін. Ремонт приміщення проводимо і завдяки фінансуванню з місцевого бюджету, й інші можливості знаходимо. Декілька кімнат, наприклад, облаштували батьки учнів на благодійних засадах, — проводить екскурсію Андрій Дмитрович.

В одному з класів зустріли майбутню піаністку Анастасію Мигулю, яка демонструвала нам, чого навчилася за 2 роки під керівництвом досвідченого педагога, завідувачки фортепіанним відділом Валентини Іванівни Скрипіної. Дівчинка дуже старалася, аби не підвести строгого тата-директора.

— Наступного року і братик Тимофій сюди прийде, він на гітарі хоче грати. Антон у нас — футболіст, а я музику й танці люблю, — давала інтерв'ю щебетуха Настуня, живе свідчення того, що талановитому роду — нема переводу.

«Із піснею виріс, живу і творю» — так назвав колись свій творчий вечір, присвячений 30-річчю діяльності в культурі, Андрій Мигуля. І щоденно це доводить, бо улюблена справа справді дає людині крила. ■

Самородки із народу

Уся хата умілої ткалі – у килимах та покривалах.

У цьому кухрі повно поліських тканих скарбів!

Фото Сергія НАУМУКА.

Нині вже мало хто вмів вправно працювати за верстатом.

Майстриня, яка лише раз в житті «положила коня»

Ольга Павлівна Гайдучик із села Велимче Ратнівського району тче вже майже 40 років

Сергій НАУМУК

Про неї можна знімати фільми. Не буду писати, що у Велимчі застиг час, бо це не так. Але насправду не в кожному селі здибаєш таку вправну майстриню. І не в кожній ткалі верстат постійно в роботі, а не для телевізійної картинки. Лише на релігійні свята Ольга Павлівна не бере до рук човника та бердо.

ГОЛОВНІ ДИПЛОМИ — НА ДИВАНАХ

Із дитинства я схилялася до ткацтва. Ще малою в школу ходила, а вже ткала, по-нашому кажуть «портки», тобто скатертини. Поступово-поступово — і получилось в мене. То тре мати бажання велике й терпіння. Якщо не лежить душа до того, то нічого в тебе не вийде, — Ольга Павлівна злегка спирається на верстат, на якому вгорі напис:

«Зроблено 1939 року». — Не знаю, хто його виготовив: чи дід, чи хтось інший.

Жінка не вигадує високих слів про творчість чи високі помисли. Каже, що життя саме змусило все робити. Ко-

Потім — у Ратне. Мене спершу в Луцьку стали знати, потім в Ратні, — каже майстриня.

За майже сорок років сидіння за верстатом Ольга Павлівна досягла найвищих вершин майстерності, брала

Показує посвідчення та нагрудний знак заслуженого майстра народної творчості України, цим званням її удостоїли в 2009 році. Питаю, чи колись одягала відзнаку. «Не, з мене люди сміялися б. У мене ще є тих мендалів», — відмахується жінка.

«То тре мати бажання велике й терпіння. Якщо не лежить душа до справи, то нічого в тебе не вийде.»

лись працювала на побутовому комбінаті, де виготовляли килими. Та це їй не вельми вдавалося. А якось у 1980 році вичитала в газеті, що потрібні ткачі-надомники. Звернулася туди і, власне, відтоді й почала активно ткати.

— Там мені розповіли, що треба повернути народні ремесла. Ходила до старих жінок, збирала давні сорочки і переробляла їх на рушники. Пізніше почали запрошувати на фестиваль «Берегиня».

участь у десятках фестивалів, зокрема у «Берегині» та «Країні мрій», була відзначена дипломами та грамотами, її запрошували у посольство США, а головне — вона власними руками виготовила сотні, а то й тисячі метрів рушників, килимів та сорочок. В Ольги Павлівни уся хата у тканих доріжках, подушках та покривалах. А ще скільки добра є у двох старих кухрах (так на Поліссі називають скрині), що стоять на веранді!

ПОЛІСЬКІ РЯДНА НЕ ПРШІ ЗА КАРПАТСЬКІ ЛІЖНИКИ

Нині серед покупців популярніші сорочки, крайки, спідниці, літники, подушки та рядна. А от рушниками цікавляться менше. Запитую, скільки часу треба ткати метр рушника.

— То ж така робота, що не поспішиш. Якщо постаратися, якийсь узор можна за день виткати. Тоді працюєш до середночі. Але нині вже здоров'я не те, — майстриня сідає за верстат, щоб продемонструвати своє вміння.

Легко перекидає човник з боку на бік і міняє напрям ни-

ток основи. І починає розповідати, як треба крутити основу, як закріплювати її на верстаті. Виявляється, що на позір неважка праця, та не така вже й легка, якщо займатися нею довгий час. Адже доводиться сидіти на високій лавці, ногами не торкатися землі, а час від часу натискати на педалі.

— Я люблю таку працю. Без неї сиди, пробачте, як дурень. А так є заняття, яке ніби заспокоїливо діє. Немає коли сумувати. Ніякі думки не лізуть у голову, уся увага тут. Щоб виткати оці узорі, треба знати, де наступити, — пояснює велимчанська майстриня. — Якщо неправильно зробиш, то називається «положив коня». Я якось раз за життя положила його і довелося багато розплутувати. Та ще й сам із цим не справишся. Але я якось додумалася і переробила.

Верстат в Ольги Павлівни пристосований до того, щоб працювати самій. Дошку, яка блокує брусок для натягування основи, колись на її прохання піднімав син. Нині і вставати з місця не треба: досить потягнути за шнурок і дошка піднімається.

На моє запитання, скільки метрів рушників виткала, Ольга Павлівна тільки усміхається, каже, що не рахувала, і додає: «Мої роботи є і в школі, і у церкві, і в лікарні».

Одне із завдань, яким майстриня по праву пишається, — виготовлення сценічних костюмів для велимчанського зразкового фольклорно-етнографічного дитячого колективу «Золота криниця». Її майстерність перейняли й дочки, а особливо внучка Тетяна.

— Найгірше, що від держави немає ніякої допомоги: сам діставай нитки, збуту немає. На кожній виставці мене питають, чого не передаєте своє вміння? А кому? Хто його і за що буде ткати? — запитує жінка і її запитання повисає без відповіді.

Щоправда, на момент розмови ми ще не знали, що пізніше указом Президента України Володимира Зеленського Ольги Гайдучик призначено дворічну stipendію. З чим її і вітаємо: цілком заслужене визнання. ■

Цікава
ГАЗЕТА

«Кому стріляли — ми бігли в підвал. Навіть у трусиках. Бо боялися...»

«ЦІКАВА»
ЗА 9 СІЧНЯ ВЖЕ
У ПРОДАЖУ!

ЧИТАЙТЕ У «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ»

Реальна історія: під ялинку Бог подарував... дитинку

7-річна САБРИНА: «Коли стріляли – ми бігли в підвал. Навіть у трусиках. Бо боялися...»

Уроки європейського заробітчанства: прострочені подарунки відправляли... додому

Курортний Оман подібний на обман: у Зеленського – свої «Мальдіви»

РЕКЛАМА

СЛУХОВІ АПАРАТИ
(підбір, налаштування)

- КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА
- ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

м.Луцьк, вул.Шопена, 18,
тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64,
(050) 661-68-90, (050) 788-49-49

БЕЗКОШТОВНЕ обстеження слуху, підбір та налаштування слухового апарату у разі придбання.

Самолікування шкодить вашому здоров'ю

Новорічні передбачення

ВІД ПРОВИДИЦІ Софії Вікторівни

Багаторічний стаж роботи і бездоганна репутація! Підкорила багатьох людей своїм даром та вмінням робити людей щасливими

У її силах коригувати долю, знімати негативи будь-якої складності, поєднувати і повертати люблячі серця, позбавляти самотності, залежності від ворогів, відкривати шляхи удачі та везіння.

Життя в людини одне, тож проживіть його красиво і щасливо.

Оплата після результату. Не будьте байдужими до себе та своїх близьких!

тел. (093) 053-64-20

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

